

Tisková zpráva

Praha, 25. června 2014

Pracují, aby se nezbláznili, aneb duševní onemocnění neznamená stop pro další práci

Podle údajů Světové zdravotnické organizace figuruje Česká republika na předních místech v počtu dní pracovní neschopnosti. Až 40 procent zameškaných dní mají na svědomí duševní onemocnění. Hlavní příčinou je podle odborníků nedostatek rehabilitačních služeb, včetně poraden či specializovaných dílen. Tedy aktivit zaměřených na obnovu pracovní činnosti a odstranění předsudků široké veřejnosti.

Jednou z věcí, která psychicky nemocným pomáhá začlenit se více do společnosti, je smysluplné zaměstnání. Pomáhá opustit pomyslný kruh nemocnice – běžný život – ambulance. Rehabilitace v oblasti zaměstnávání může účinně podpořit dlouhodobou léčbu duševních nemocí.

Osoby s duševním onemocněním se potýkají s řadou problémů. Nemoc postihuje zdravotní, pracovní a vztahovou oblast každého z nich. Svě o tom ví devětatřicetiletý Jaroslav z Pardubicka. Začalo to nenápadně, situace se ale začala rychle zhoršovat. Náhlé střídání nálad, disharmonické postoje a chování, nekontrolovaná impulzivita a trošku jiný způsob vnímání a budování vztahu k ostatním začal Jaroslav pociťovat už v průběhu dospívání. *„Zpočátku jsem si ty změny vlastně ani sám neuvědomoval. Čím jsem byl ale starší, tím problémů přibývalo. Dostavovaly se stavy úzkosti, pomalu jsem přestával zvládat úplně běžné situace, jako třeba jít na veřejnosti, před lidmi telefonovat nebo se s lidmi jen normálně stýkat,“* vzpomíná Jaroslav.

Před problémy utíkal k alkoholu. Rodina se mu snažila pomoci, ale neúspěšně. Nakonec to vzdali, jediný, kdo při něm zůstal stát, byla matka. Diagnóza v jeho případě byla stanovena snadno. Popsané příznaky jasně ukazovaly na smíšenou poruchu osobnosti a sociální fobii. Práce nechal a začal se léčit. *„Naštěstí nebyla nutná ústavní hospitalizace, ale moje návštěvy psychiatra jsou časté a pravidelně беру léky,“* říká. Léčba těchto potíží trvá dlouho. Je to běh na dlouhou trať a k tomu ještě nutná absolutní disciplinovanost pacienta.

Někdy v té době organizace CEDR Pardubice o.p.s. rozjela pod názvem [Sociálně terapeutické dílny – Ústí nad Orlicí](#) projekt, který by i za pomoci prostředků z Evropského sociálního fondu pomohl uplatnění lidí s duševním onemocněním na trhu práce. Koordinátor projektu Lukáš Hnát k tomu říká: *„Duševně nemocní potřebují především individuální přístup zejména v motivační a časové rovině. Proto jsme celý projekt postavili na tom, aby klient prošel naší terapeutickou dílnou, pracovní rehabilitací chcete-li, a díky tomu našel zaměstnání a následně v něm uspěl.“*

O projektu dali jeho organizátoři vědět na specializovaná pracoviště a tak se o něm od svého ošetřujícího lékaře dozvěděl Jaroslav. *„V posledních dvou letech jsem už pracovní rehabilitaci opakovaně zkusil, ale moc mi to nedalo,“* svěřuje se Jaroslav. *„Tentokrát je to ale jiné. Všichni okolo říkali, že první výsledky byly vidět už po dvou měsících,“* chlubí se. Podle odborníků z CEDRu tomu tak je. Uvádějí, že Jaroslav se do programu zapojil ve chvíli, kdy se vyznačoval velice nízkým sebevědomím, a tak bylo jasné, že postupovat bude krůček po krůčku, ale pokrok bude plynulý.

Účast v programu Sociálně - terapeutických dílen Ústí nad Orlicí Jaroslavovi již přinesla jeden velký úspěch. Už zase chodí do práce. Zatím sice získal „jen“ chráněné místo u jedné z pardubických neziskových organizací, ale i to je pro Jaroslava veliký krok na další cestě.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

Jinými slovy: [Komu je rady, tomu je pomoci](#), myslí si to alespoň lidé, kteří ve stejnojmenném projektu pomáhají více než tisícovce duševně nemocných v Praze, Brně, Plzni, Ústí nad Labem, Pardubicích, Kolíně, Rakovníku a Jeseníku. Skupinové terapie vede zkušený sociální pracovník ve spolupráci s dvěma až šesti lidmi, kteří se v minulosti sami potýkali s psychózou nebo jiným psychickým onemocněním. „Mají za sebou hospitalizaci v léčebnách, vědí tedy, jak to v nich chodí, s čím se potýkali dříve a jaké to bylo po návratu do všedního života. Pomáhají tak neocenitelnou osobní zkušeností,“ říká manažerka projektu Jitka Styblíková. Tyto skupinky pracují v centrech, ale mnohem častěji v terénu. Besedy a poradenství se tak konají třeba na faře v Chlumci nad Cidlinou, ale nejčastěji v psychiatrických ústavech a léčebnách.

Díky aktivitám v projektech podpořených z Evropského sociálního fondu se lidé s psychickým onemocněním mohou snáze vrátit do běžného života. Zaměstnání spolu s utužováním sociálních vazeb pak mívá pozitivní dopad na zvládnutí jejich nemoci. Více informací najdete na www.esfcr.cz a www.vetsisance.cz.

*Petr Habáň
tiskový mluvčí*